

Olv.: Iz 52,7-10 – Zsid 1,1-6 – Jn 1,1-18

Az Ige megtestesülése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Sokféle lelkülettel lehet közelíteni ehhez a titokhoz. A szent író azt ajánlja, hogy a pásztorok lelkületével, *a szegény pásztorok egyszerűségével keressük ennek a titoknak az értelmét.* Nem könnyű nekünk, a XXI-dik században élő embereknek megérteni ezt a fajta gondolkodást. Talán mi is közelebb kerülünk ehhez a titokhoz, ha arra gondolunk, hogy ennek a mai ünnepnek az üzenete nagyon egyszerűen azt jelenti:

Isten nem hagyja magára az embert!

Isten eljön hozzánk oly módon, ahogy ezt az ember nem várta, nem is várhatta.

Isten eljön hozzánk úgy, hogy alkalmazkodik a mi gondolkodásunkhoz,
alkalmazkodik a mi életünkhöz.

Éppen ez a meglepő karácsony üzenetében és mindezt azért, mert valóban meg akar bennünket menteni az Isten. Persze ehhez el kell hinni azt, hogy mindegyikünk rászorul az Isten megmentésére. Éppen advent 4. vasárnapján elméltünk itt arról, hogy mit is jelent ez a név, Jézus a mi számunkra. Ez a név magyarra lefordítva azt jelenti:

Isten megment!

Karácsony ünnepén ennek az isteni tervnek a beteljesedését köszöntjük és ünnepeljük. Isten úgy ment meg, - erről elméltünk az éjféli szentmisén,- hogy *alászáll azért, hogy az embert fölemelhesse, fölemelhesse Magához.* Az Isten közelében valamit megsejthetünk abból, mit is jelent az, hogy az Isten egymásnak szánt bennünket. Egymásnak akar ajándékozni bennünket.

Ezen a mai ünnepen ezen kell egy kicsit gondolkodnunk, mit is jelent az, hogy az Isten beletestesül a mi világunkba. A Szentírás ezt mondja, amit mi így fordítottuk le magyarra, hogy *emberré lett.* Az újszövetségi Szentírás az eredeti nyelven ezt sokkal radikálisabban fogalmazza meg, így hangzik: húsvér Emberré lett. Még pontosabban: Testet öltött. Az emberi testbe Testesült bele. A mi magyar nyelvünk gyönyörűen fejezi ki ezt:

Testvérünké lett!

Közös a testünk és a vérünk Jézus Krisztussal, aki értünk Emberré lett és nem csupán álruhaként vette magára az emberi testet. Sokkal többről van szó. A szó legteljesebb értelmében Testesül bele a mi világunkba, lesz a mi Testvérünké. Nem véletlenül, mert mindazt át akarja élni Jézus itt közöttünk és velünk, amit mi emberek átélünk, elszenvedünk embervoltunkban, de át akarja élni az örömeinket is, amit átélhetünk az egymással való kapcsolatunkban. Szenvedéseket tudunk okozni egymásnak, de örömet is, amit csak ember szerezhet a másik embernek.

Bizony nagy-nagy misztérium az, hogy hogyan is közelít az Isten hozzánk emberekhez. Nem isteni módon, hanem teljesen alkalmazkodik hozzánk, leszáll a mi emberi szintünkre. Embervoltunk legmélyére száll le. Van-e kiszolgáltatottabb helyzet ebben a mi világunkban annál, mint az, hogy egy ember egy istállóban jön a világra? Ez nem csupán színezése ennek a történetnek, hanem valóban annak az isteni döntésnek a kifejezése, hogy Jézus Krisztus nem ragaszkodik mindahhoz, ami a Méltóságának, Istenségének kijárna. Minderről lemond csak azért, hogy valóban mindenkivel közösséget vállalhasson, a legmélyebben élő emberekkel is.

*Ez az isteni Szeretetnek csodálatos gazdagsága!
Ez az isteni Szeretetnek emberi szóval kifejezhetetlen mélysége!*

Gondoljunk csak abba bele, hogy nem az erő felől közelít Isten hozzánk emberekhez. Amikor kommunikál velünk, amikor meg akar győzni minket az Ő Jóságáról, Szeretetről, akkor nem a Nagyságát emlegeti, nem a Hatalmát, nem az Erejét, hanem egy kicsiny hatalom nélküli, kiszolgáltatott Csecsemőként jelenik meg ebben a világban. Ki mert volna ilyenre gondolni emberlétére. Ki hiszi ezt el úgy általában, aki a mindennapok világa szerint gondolkodik, hogy Isten az által akar meggyőzni minket, hogy egy ilyen eszköz nélküli, ilyen gyenge Csecsemőként jelenik meg a világunkban. Mégis és mindenek ellenére ez által tudja meggyőzni ennek a világnak az emberét. Különben nem ünnepelnénk így, függetlenül attól, hogy ki milyen értelmet ad ennek a napnak.

Tavaly- emlékszem rá,- arról elméltünk, hogy a karácsony meg a húsvét összetartozik. Volt-e gyengébb az ember annál a Krisztusnál, aki kiszolgáltatottan szenved a kereszten? Nem tesz csodát, nem jön az Ő isteni Hatalmával és nem kéri Istentől, hogy szabadítsa ki ebből a borzasztó, emberileg elfogadhatatlan helyzetből. Mégis, a jászolban fekvő Csecsemő és a kereszten kiszenvető Krisztus az, aki egy olyan választ fogalmaz meg ebben a világban az embereknek, mint senki más. Egyszerűen azért, mert ennek a világnak a logikája, ennek a világnak az eszközrendszere is egészen más.

Nem régen mondta egy kormányfő,- nagyon érdekes, - “ vagy politizálunk, vagy szeretünk.” Igen furcsa emberi gondolkodás, mert e szerint a gondolkodás szerint, a politika az érdekérvényesítés művészete. A szeretet pedig az önzetlenségről, a nagylelkűségről, az érdekeink háttérbeszorításáról szól, csak azért, hogy valamiképpen ki tudjuk fejezni azt, hogy egymással összetartozunk, ami persze nem könnyű.

A mostani Szentatya egy nagyon fontos igazságot mondott ki ezzel kapcsolatosan. Mi az, hogy politika vagy szeretet? A keresztény gondolkodás szerint, a Bibliára hivatkozva azt mondja a Szentatya, hogy “ *a politika a szeretet művészete.* “ Milyen új megközelítés ez. Bizony érdemes erre is odafigyelni. Mi az, hogy politizálunk, vagy szeretünk? Ebben a világban vannak vezetőink, vannak választott vezetőink, akiknek a keresztény értelmezés szerint az lenne a hivatása, hogy a szeretetet művészi fokra emeljék. Miről van szó az igazi politikában, az igazi politizálásban? *A felebarát érdekéről és a javak erkölcsi alapon való elosztásáról.* Persze, hogy idegen ez, de valójában minden vezetőnek ez a küldetése. Igen, nem egyszerű ebben a világban ezt az értékrendet megvalósítani, de Isten Megtestesülése éppen erről szól. Ez a kicsiny Gyermeke, ahogy megjelenik ebben a világban, ez pontosan erről szól. Amikor felnő és elkezd tanítani, akkor a gyengét nem töri össze, a botladozót nem ejti el, hanem bátorítja és buzdítja, mert azért jött, hogy életük legyen, - mondja Ő maga. Amikor küldi az apostolait, akkor azt mondja nekik: “ Úgy küldelek titeket, mint

bárányokat a farkasok közé. “ - mert nagyon jól tudja azt, hogy a farkasok világában csak a bárány győzhet, még akkor is, ha széttépik a farkasok. A világban, ahol az emberek egymásnak esnek, soha sem lesz emberhez méltó élet, mert a gyűlölködés, az ellenségeskedés csak méltatlan emberi viszonyokat hozhat létre. Ezek ellen, csak a Gyermekek ártatlanságával, a hatalom eszközeiről való lemondással lehet valamit elérni.

Nagyon fontos számunkra a pásztorok példája. Rájuk figyelve tudunk a világból kiemelkedni és ez a kiemelkedés már az ember fölemelkedését is jelenti.

Jézus ezért jött, hogy fölemelje az embert! Ez a misztérium üzenete.

Kik ezek a pásztorok? *Szegények és egyszerűek.* Ezt szeretném háromszor aláhúzni: *egyszerűek*, akik értik és látják a világ lényeges dolgait, a világ igazi valóságát. Nem komplikáltak. Nem régen beszéltem a megtérésről, ami azt jelenti, hogy az ember különbséget tud tenni lényeges és lényegtelen dolog között. Ellepnek bennünket a lényegtelen kérdések, amik nagyon tolakodók és a lényeges kérdések nem kapnak elegendő figyelmet és értelmet. Elgondolkodtam azon, hogy az isteni valóságnak milyen csekély az emberi garanciája. Mennyi emberi garanciája volt a pásztoroknak? Szinte semmi. Miről van szó? Azt hallottuk, hogy angyalok jelentek meg nekik, mennyei fényesség vette őket körül és ebben az angyali üzenetben azt hallották, hogy Gyermekek születtek nektek. Betlehemben van, jászolban fekszik, rongyokba bugyoláltan. Semmi másról nincs szó. Hallanak egy üzenetet és ezek az egyszerű emberek - mert az egyszerű ember *igaz*, - így gondolkodtak: “nézzünk utána.” Ezek az emberek elindulnak, megtalálják a Gyermekeket és nekik ez elég. Hallanak egy isteni üzenetet, egy dologra hivatkozik ez az üzenet, hogy egy Gyermekeket találtok a jászolban és ebben a Gyermekekben meglátjátok az Istent. Megváltozik az életük és megváltozik körülöttük a világ.

Testvérek!

Ezek az igazi segítő gondolatok számunkra, hogy az embernek szíve is legyen akkor, amikor az élet titkaival találkozik. Nem elég az embernek az agya. Vannak műveltek és vannak egyszerűek. A műveltekkel nincs gondunk, az egyszerűekkel sincs baj. Gondunk a tanult emberekkel van, akiket igen sokszor félművelteknek mondanak. Ezek az emberek azok, akik mindent tudnak, akik mindent mindenkinél jobban tudnak és ezek a veszélyesek. Azt is mondhatnám, mentsen meg bennünket az Isten a félművelt emberektől. Sajnos ezek azok, akiket termel ez a világ, amely világ állandóan arról beszél, hogy ismereteket kell szerezni. Természetesen, de nem elegendők az ismeretek. Az embernek egyszerűvé kell válnia, mert általában ezeknek a félművelteknek csak tudásuk van, de szívük nincs és mindennek ez az oka. Minden bajnak ez az oka. Ezért olyan fontos ezen a mai ünnepen ezzel a gondolattal szembesülni.

Testvérek!

Ünnepeljünk! Köszönjük meg Istennek emberszerető Jóságát és merészkedjünk egy kicsit közelebb az Istenhez. Hiszen ki gondolta volna, hogy ehhez az emberhez, aki elidegenedett az Istentől és elidegenedett ez által önmagától is, meg a másik embertől is, ennyire közel jön az Isten. Engedjük hatni a gondolatainkra, az érzelmeinkre, az egész életünkre ezt az Istent és akkor egymáshoz is közelebb kerülünk. Mindennek ez a nyitja, mert egymásnak szánt minket az Isten, minden gyarlóságunkkal, minden bűnünkkel, de nyilvánvalóan minden jóra törekvő lehetőségünkkel is. Ezt mélyítse bennünk ezen az idei karácsonyon szent karácsony ünnepe.

+ A M E N +